

Universitat Pompeu Fabra. Acte de graduació 2007

Parlament de Carles Castells, president de la Comissió Acadèmica del Consell Social de la UPF

Rector de la Universitat Pompeu Fabra, secretari general, professores i professors, familiars, i especialment graduades i graduats, bona tarda.

Deixeu-me, abans de res, excusar la presidenta del Consell Social, Mercè Sala, que avui no pot assistir a aquest acte a causa d'una indisposició, i saludar-vos en nom seu.

L'acte d'avui té un gran simbolisme per a cadascun de vosaltres: és un dia en el qual, d'alguna manera, tanqueu una etapa i n'obriu una de nova. Tanqueu una etapa, l'específicament dedicada a la vostra formació; i n'obriu una altra, en la qual, en general, entreu de ple en el món del treball.

Està clar, però, que ni és totalment cert que avui acaba la vostra etapa de formació --suposo que ja teniu clar que us caldrà formar-vos durant tota la vostra vida--; ni que sigui a partir d'avui que entreu en el món del treball: alguns de vosaltres ja hi porteu uns quants mesos.

I com que, simbòlicament, avui tanqueu una etapa i n'obriu una altra, és un bon moment per reflexionar. D'una banda, sobre el que ara ja queda enrere i, de l'altra, sobre el que us espera en endavant; o, dit d'una altra manera, reflexionar sobre com podeu utilitzar de la millor manera possible tot el que heu après durant aquests anys a la Universitat, per afrontar amb èxit allò que ha de venir: i el que ha de venir és, en primer lloc, cercar i escollir adequadament la feina; però també, i especialment, que la vostra actitud davant d'aquesta feina us ajudi a créixer professionalment

Pel que fa al primer aspecte, la cerca de feina, els graduats de la Universitat Pompeu Fabra esteu en una situació especialment favorable: teniu un grau molt alt d'inserció professional en un espai de temps molt curt. No cal que us digui que per al Consell Social aquesta dada és especialment satisfactòria, ja que el que ens diu en definitiva és que la nostra universitat prepara els seus estudiants d'acord amb el que la societat demanda.

D'altra banda, de ben segur que al llarg dels vostres darrers mesos a la Universitat us han donat molts i bons consells de com encarar la cerca professional; per tant, no m'hi estendré.

Ara bé, aquest posicionament privilegiat del graduat de la Pompeu, també significa una altra cosa: significa que hi ha unes expectatives sobre vosaltres, que l'empresa, el despatx, la institució, l'organització que us contracti, sap que contracta un bon estudiant, i que espera que esdevingui un bon professional.

I què vol dir un bon professional? En relació amb aquesta pregunta, retorno a la segona de les qüestions que us deia fa una estona que ara haureu d'afrontar: la primera, n'acabem de parlar, és cercar feina; la segona, és que des del primer moment, la vostra actitud envers la feina us serveixi per créixer professionalment.

Vosaltres sou universitaris i, per tant, d'alguna manera els coneixements se us donen per suposats. El vostre valor diferencial, per tant, seran les vostres actituds, això que se'n diuen "competències" generals; és a dir:

- ❑ Saber treballar en equip. A diferència de la Universitat, on la valoració és essencialment individual, a l'empresa o a la institució en què treballareu l'èxit o el fracàs és de l'equip, i això és el que es valorarà.
- ❑ Tenir capacitat d'expressar-se bé i amb claredat. És a dir, no només cal saber i entendre un tema, sinó que s'ha de saber comunicar-lo, explicar-se, fer-se entendre.
- ❑ Tenir capacitat per negociar i per solucionar problemes i conflictes. Quan tingueu problemes haureu de saber anar als vostres caps amb la solució prèviament pensada i avaluada. A les empreses o a les institucions on treballareu, no sempre hi haurà tutors que us puguin ajudar en un moment difícil.
- ❑ Tenir una ment ordenada, saber treballar amb mètode.

Alguns de vosaltres ja heu començat a treballar i, per tant, és molt possible que hagueu observat el valor que tenen algunes de les actituds que acabo de comentar. Però al meu entendre n'hi ha una encara més important: la capacitat per aprendre, per estar sempre al dia, per tenir una ment oberta, per assumir reptes. Penseu que moltes de les capacitats i de les habilitats que tenen les persones van aflorant i manifestant-se al llarg del temps i de l'experiència professional; i, per tant, qui tingui aquesta ment oberta i aquesta capacitat d'aprendre tindrà moltes més possibilitats de conèixer i, per tant, d'aprofitar aquestes capacitats seves. I això és fonamental, atès que, com sabeu molt bé, ja no hi ha treballs ni feines que siguin "per a tota la vida".

Bé, avui tanqueu simbòlicament una etapa de la vostra vida. Però això no vol dir que us acomiadeu de la Universitat Pompeu Fabra. Heu estudiat en una bona Universitat, i estem convençuts que ho sabeu: la gran majoria de graduats de la Pompeu han manifestat que la recomanarien a altres persones. Considereu, doncs, la possibilitat de mantenir-hi el nexa, formant part de l'Associació d'Antics Alumnes de la UPF, que avui també ens acompanya en aquest acte. Perquè aquest nexa serà una expressió més d'aquell altre punt necessari entre la Universitat i la societat de la qual formeu part.

Per acabar, només em resta felicitar-vos, a vosaltres i a les vostres famílies, i desitjar-vos molta sort i molt èxit personal i professional.

Moltes gràcies.